

L'ombra d'Espinosa és allargada

L'elecció per unanimitat, el passat 5 de juliol, de **José Roca Vallés** com a president de la Confederación Interprovincial de Empresarios de la Región Valenciana (**CIERVAL**) hauria de passar a la història econòmica valenciana com un simple relleu en la presidència d'una més de les organitzacions empresarials.

José Roca -constructor, president de la Confederació d'Empresaris de Castelló i membre de la junta directiva

les actuals confederacions provincials i que, en teoria, ha de permetre la incorporació de federacions empresarials i societats a nivell individual.

La qüestió que ara es planteja és si José Roca és el líder capaç de reconvertir la CIERVAL en una organització moderna adaptada al marc autonòmic o, si més aviat, és el portaveu d'una junta directiva on els repartiments de poder són tan peculiars com els seus membres.

Jose Roca i Luís Espinosa, un 'matrimoni' feliç.

de la CEOE- arriba al càrrec després que les confederacions d'Alacant i València hagen tingut els seus enfrontaments sobre el futur de la CIERVAL i el seu president. Per tant, Roca apareix, en base al resultat de la votació celebrada per l'assemblea de la CIERVAL, com un candidat consensuat.

Durant els pròxims quatre anys Roca té el compromís d'adaptar l'estructura de la CIERVAL -actualment excessivament provincialitzada al marc autonòmic, tal i com ja ho han fet sindicats i govern autonòmic. Un procés que comportarà tensions amb

L'òrgan directiu de CIERVAL té una cúpula on destaquen, com a vice-presidents, **José María Jiménez de Laiglesia** -president de la Confederació Empresarial Valenciana (CEV)- i **Isidro Martín** -president de la Confederació Empresarial de la Província d'Alacant (COEPA)- i **Luís Espinosa** en la secretaria general. Precisament, el ferri marcatge que Luís Espinosa va fer sobre Roca en la roda de premsa que va seguir a la seua elecció ja va ser un bon termòmetre per a clarificar qui és qui a la CIERVAL.

Albert Vicent

Fabia Estapé
EL PRONÓSTIC

URSS: ajudes condicionades

En la conferència de caps d'estat i presidents de govern, celebrada a Dublín, i de la qual els vaig avançar unes primícies la setmana passada, ha sorgit amb claredat indiscutible una veu d'alarma sobre la situació de l'economia soviètica. Com els deia, els reunits van acordar l'estudi dels procediments adequats per a ajudar a Mikhaïl Gorvatxov.

Un dels reunits, el canceller alemany Helmut Kohl, va predicar amb l'exemple en recordar que la RFA acabava de concedir un préstec de 5.000 milions de DM a l'URSS. Els reunits mostraren diverses reticències a la concessió immediata d'ajudes. Margaret Thatcher va manifestar que no hi havia encara indicis de l'encaminament de l'URSS cap a una economia de mercat i una societat pluralista i democràtica. per la seva banda, el president del govern d'Holanda va manifestar que, tenint en compte la situació política que impera en el vell imperi dels tsars seria preferible que l'ajuda es concretés en la realització d'inversions necessàries per a la transformació de l'economia soviètica: carreteres, comunicacions, serveis... Uns altres participants en la reunió van inclinar-se per la posició que va prevaler finalment. D'una banda, seguint la indicació de François Mitterand, es va insistir en la conveniència que el recentment creat Banc Europeu per a la Reconstrucció i el Desenvolupament agilités les operacions al servei de la idea de l'ajuda a l'Europa Central i de l'Est.

L'estimació de les necessitats *immediates* (d'ara fins a fi d'any) de l'URSS es resumeix en la bella suma de 15.000 milions de dòlars. La suma indueix a reflexionar, però també prova clarament que l'URSS està en la ruïna. Per això s'ha acordat l'enviament d'auditors que puguin oferir un diagnòstic clar de les necessitats de l'economia soviètica. El president de Nord-amèrica no s'estigué de manifestar que preveia grans entrebancs en el congrés i en el senat si presentava, sense més, un pla d'ajuda a l'URSS. En els corredors es deia que si l'URSS renunciava a la subvenció atorgada a Cuba, que any rere any s'eleva a 5.000 milions de dòlars, la perspectiva podria canviar. Per la seva banda, Felipe González va manifestar la voluntat espanyola de reduir al mínim la contribució espanyola a l'ajuda a l'URSS per poder continuar la política d'ajuda a Iberoamèrica...

Posicions a banda, la conclusió definitiva s'ha deixat per a la pròxima reunió, el 7 de juliol, de la conferència del grup dels set països més industrialitzats. Fins a saber què decidirà el G7, Gorvatxov, haurà de patir en silenci.